

Markéta Šichtařová: Jak by se vám líbilo, kdyby se řeklo, že všechny dluhy všech lidí z vašeho města budou společné? EU to tak plánuje!

- CZ24 News | 15. června 2020

Jak by se vám líbilo, kdyby se řeklo, že všechny dluhy všech lidí z vašeho města budou společné? Tak reaguje Markéta Šichtařová na průlomový plán Evropské komise, jehož součástí jsou společné dluhy členských zemí EU a společné daně. Poprvé v historii vydá Evropská komise vlastní dluhopisy, za které budou ručit a splácet je všechny členské země podle svého podílu na společném evropském rozpočtu. Je to stejné, jako kdyby všichni ti, kdo se chovají spořádaně a dluhy nemají, měli najednou platit dluhy všech flinků, kteří peníze rozfofrovali na automatech.

Už před týdnem jsme se bavili o tom, že ministryně financí Alena Schillerová připustila rozpočtový schodek ve výši 500 miliard korun. V pondělí toto navýšení schválila vláda, ale sklidila za to ostrou kritiku Národní rozpočtové rady, která tento krok považuje za předčasný, nadměrný a neopodstatněný. Podle ní by bylo lepší vyčkat na předběžné údaje o vývoji ekonomiky za druhé čtvrtletí a další ukazatele, které budou k dispozici na přelomu července a srpna. Je to opravdu tak zásadní, zda se bude o zvýšení schodku hlasovat už pozítří, jak má Sněmovna v plánu, nebo až ve druhé polovině prázdnin, že kvůli tomu Národní rozpočtová rada vládu tak tvrdě atakuje?

Ano, je to zásadní. Směrem dolů se už schodek nezmění, bude-li jednou odhlasován. Směrem nahoru jej lze změnit prakticky kdykoliv. Vláda si prostě chce pojistit takhle vysoký schodek v době, kdy jsou nálady stále ještě trochu zjitřené, a dá se stále čekat, že Sněmovna vládě půjde na ruku.

Jak už jsme tady říkali posledně, vysoký rozpočtový schodek není vůbec žádná legrace. Půjčujeme si na dnešní neproduktivní, zbytečné výdaje z budoucího růstu naší životní úrovně. To, co dneska zbytečně vyhodíme, bude v dalších letech chybět. Namísto toho, abychom za deset let měli víc peněz na zdravotnictví, školství, tak dneska rozházíme dotace, které jsou úplně zbytečné a jenom kupují hlasy jedné vládní straně.

Není to tak, že dluh není vidět. Ten dluh nám všem ukrajuje z budoucího blahobytu, protože my všichni budeme muset v budoucnu platit daně na to, abychom uhradili úroky z dluhu, který letos posloužil ke koupi politických hlasů. Naše daně tedy nepůjdou na nic užitečného v dalších letech. Ten dluh se s námi povleče desetiletí.

Světové akcie mají za sebou největší a nejrychlejší růstový skok od velké finanční krize v roce 2009. Kde se bere ten optimismus trhů, copak se dá čekat tak lepší se kondice globální ekonomiky?

Ceny nejen akcií, ale i dalších cenných papírů z dlouhodobého hlediska skoro přestaly reagovat na makroekonomické zprávy a reagují namísto toho především na informace o tom, kolik peněz ta která centrální banka ještě nasype do oběhu. Tyto vytištěné a nasypané peníze se totiž skoro výhradně transformují jen do spekulativních nákupů cenných papírů neboli způsobují vysokou inflaci cen těchto papírů. Dá se tak položit rovnítko: víc vytištěných peněz – vyšší ceny cenných papírů. No, a

jak víme, peněz se do ekonomik hrne a bude hrnout jako buldozerem.

Stav skutečné ekonomiky tomu ale vůbec neodpovídá. Tak například londýnské letiště Heathrow, které bylo před pandemií nejvytíženějším letištěm v Evropě, dnes oznámilo, že bude muset kvůli poklesu počtu letů začít snižovat počet zaměstnanců. Německá [Lufthansa](#) zase prohlásila, že pozice až 26 tisíc zaměstnanců jsou nadbytečné. To se dá taky přeložit jako budoucí propouštění. A tak bychom mohli pokračovat. Jednoznačně se nám tu tak rýsuje rozpor: mizerné podnikové zprávy, mizerný růst ekonomiky – a přesto rostoucí ceny akcií, které jsou hnány výš pouze a jen specifickým typem inflace cenných papírů.

A tenhle nebezpečný rozpor bude stále bobtnat: čím mizernější zprávy budou z reálné ekonomiky přicházet, tím víc budou centrální banky tisknout peněz, čím víc budou tisknout peněz, tím víc ceny akcií porostou, ačkoliv zdraví podniků se bude zhoršovat.

Jak to přeložit pro vlastní investiční účely? Spekulanti s akciemi, kteří denně sledují trh a jsou ochotni rychle prodat, si mohou dovolit spekulovat na další nafukování akciové cenové bubliny. Skoro bychom ji mohli označit za postkoronovou bublinu. Naopak dlouhodobí investoři, kteří mají sklon akcie koupit, držet a nechat ležet v naději na dlouhodobé zhodnocení, by od nich stále ještě měli držet ruce pryč – nejedná se o dlouhodobé hodnoty podložené reálným výkonem.

Evropská komise přichází s průlomem v evropské integraci. Pod ambiciózním názvem New Generation EU (Evropská unie nové generace) představila plán, jehož součástí jsou společné dluhy členských zemí EU a společné daně. Evropská komise vydá poprvé v historii vlastní dluhopisy, za které budou ručit a splácet je všechny členské země podle svého podílu na společném evropském rozpočtu. Jako nové zdroje budou poprvé v historii využity jednotné evropské daně, které se nebudou vybírat do státních pokladen jednotlivých členských zemí, ale přímo do rozpočtu EU. Bude v případě schválení plánu dokonána přeměna EU v evropský superstát?

Jak by se vám líbilo, kdyby se řeklo, že všechny dluhy všech lidí z vašeho města budou společné? Tedy všichni ti, kdo se chovají spořádaně a dluhy nemají, by najednou platili dluhy všech flinků, kteří peníze rozfofrovali na automatech. A všichni bezdomovci, kteří přišli o dům kvůli svým dluhům, by to najednou mohli znovu roztočit, protože byste jejich dluhy zaplatili vy? Asi by se vám to moc nelíbilo, že?

Je to vlastně taková forma komunismu. Když vznikalo za husitských dob město Tábor, všichni nově příchozí museli odevzdat svůj majetek a jídlo na společnou hromadu, aby se ve městě žilo v pěkné „komunitě“ a všichni byli rovnocenní. Dopadlo to tak, že záhy nebylo co jíst a táborité začali dělat loupežné vyjízdky do okolí a drancovat, protože by jinak asi pomřeli hladu – k tomu ostatně jakýkoliv pokus o komunismus vždy vede.

A přesně to teď vymyslela EU: společné daně, společné dluhy. Ten, kdo na to přistoupí, dopadne špatně. Jako v historii vždy.

Evropská komise se také chystá předložit návrh nové podoby migrační a azylové strategie EU, kde jsou obsažené i povinné kvóty pro přerozdělování uprchlíků. S originální myšlenkou přišla předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová, že Česko svým nesolidárním přístupem, kdy odmítá přijmout byť i jen několik desítek dětských sirotek a odlehčit přehlčeným utečeneckým táborům, ostatní země ke zvyšování tlaku jen motivuje. Pomohl by Česku přístup doporučovaný šéfkou TOP 09, nebo by to bylo jako v té pohádce o jezinkách, že ti dobrovolně přijatí by byli jen začátkem?

Řeči o sirotcích jsou jen citovým vydíráním. Znovu je to stejná logika jako u společných dluhů, že všichni budou všechno dělat stejně. Levicová logika. Ne, my jsme svéprávný stát, který si musí hájit svou vlastní vnitřní a vnější bezpečnost, a s tím jsou jakékoliv kvóty, o kterých rozhoduje někdo jiný, naprosto neslučitelné.

Myslím, že jste ještě studovala Vysokou školu ekonomickou, když na náměstí před ní byla v roce 1999 za přítomnosti Václava Klause a britské expremiérky Margaret Thatcherové slavnostně odhalena socha Winstona Churchilla. V tomto týdnu se stala terčem útoku vandala, který na podstavec nasprejoval větu „Byl rasista, Black Lives Matter“. Co říkáte tomu, jak se protesty proti rasové nesnášenlivosti přenesly z USA do Evropy a kromě svrhávání a ničení soch vedou i k odstraňování filmů a knih z nabídek, a to nemám na mysli jen HBO, která už stáhla legendární film Jih proti Severu, protože je prý plný předsudků?

Osobně si myslím, že v případě pražské sochy šlo o naivní čin jednoho jedince z neznalosti, který nemá širší podporu u veřejnosti. Jde o hrstku lidí toho typu, který se motal kupříkladu kolem nezákonného záboru pražské Kliniky, prostě o levicové radikály. Takových je v české společnosti pomálu. To situace v USA je mnohem horší. Tam je společnost skutečně poměrně rovnoměrně rozdělená a opravdu by plus minus polovina lidí byla ochotna podepsat, že Margaret Thatcherová nebo Winston Churchill byli rasisté. Mimochodem, oba byli výborní politici, kteří dnešní době chybějí.

Po odeznění koronavirové hrozby ožil spolek Milion chviliek pro demokracii. Ten původně vznikl jako aktivita namířená proti Andreji Babišovi, ale nyní už rozšířil agendu mimo jiné o kritiku vládních opatření na podporu ekonomiky, krizové nákupy zdravotnického materiálu nebo dostavbu Dukovan. Může mít tenhle širší záběr větší naději na úspěch než ty čistě antibabišovské protesty, které nijak neoslabily volební preference hnutí ANO?

Já myslím, že chvilkaři už začali cítit, že se jejich antibabišovské téma vyčerpalo, navíc koronakrize přihrála vládnímu ANO ještě víc bodů, a tak aby se udrželi v kondici, přemýšlejí, jaké nové téma popadnout. Začali se proto chovat jako typická politická strana a vymýšlejí si klasická politická témata, aniž ale procházejí klasickou politickou soutěží v podobě voleb. Snaží se vézt na vlně frustrace zejména – ale nejen – levicových liberálů a budou si teď vybírat všechna témata, o kterých si myslí, že by tuto skupinu mohla oslovit. Nebudu se divit, třeba pokud brzy přijdou s tématy ekologického alarmismu.